

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Šibeniku, u vijeću sastavljenom od suca Maje Šupe Makon, kao predsjednika vijeća, te sudaca porotnika Azema Skrozića i Nevenke Rupiće, kao članova vijeća, sa zapisničarem Ivanom Gubić, u kaznenom predmetu protiv I. opt. Ivica Kodžomana i dr., zbog kaznenog djela iz čl. 292. st. 2. i 1. Kazneni zakon ("Narodne novine" broj 110/97, 27/98, 50/00, 129/00, 51/01, 111/03, 190/03 – odluka Ustavnog suda, 105/04, 84/05, 71/06, 110/07, 152/08 i 57/11 – dalje u tekstu: KZ/97) i dr., povodom optužnice ŽDO Šibenik broj K-DO-54/08 od dana 17. travnja 2009. godine, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 25. studenog 2013. godine, u nazočnosti optuženih s braniteljima Branimirom Zmijanovićem, odvjetnikom u Šibeniku i Mirelom Mandić Komar, odvjetnicom u Šibeniku, te zastupnika ŽDO-a Šibenik, zamjenika Emilija Kalabrića,

presudio je

I. OPT. IVICA KODŽOMAN, sin Šimuna i majke Jele, rođena Prolić, rođen dana 24. srpnja 1959. godine u Sinju, gdje i prebiva u ul. Domovinskog rata broj 58, Hrvat, državljanin Republike Hrvatske, dipl. pravnik, sa završenom VSS, zaposlen u "Hrvatskim šumama", s primanjima od 6.500,00 do 7.000,00 kuna, oženjen, otac troje djece, vojsku služio 1983./1984. godine u Prilepu, sudionik Domovinskog rata, odlikovan spomenicom, vodi se u VE Ureda za obranu Sinj, srednjeg imovnog stanja, neosuđivan,

II. OPT. BLAŽO PETROVIĆ, sin pok. Tadije i majke Vinke, rođena Čuljak, rođen 26. ožujka 1962. godine u Klobuku, Ljubuški, Bosna i Hercegovina, s prebivalištem u Zagrebu, Tuškanac 84, Hrvat, državljanin Republike Hrvatske, dr veterinarske medicine, zaposlen u privatnom poduzeću "Cubano" d.o.o. Zagreb, Šoštarićeva 10, s primanjima oko 7.000,00 kuna, oženjen, otac troje djece od kojih jedno malodobno, vojsku služio 1980/1981. godine u Tuzli, sudionik Domovinskog rata, bez čina i odlikovanja. vodi se u VE UO Zagreb, dobrog imovnog stanja, neosuđivan,

Temeljem članka 354. st. 1. toč. 3. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 110/97, 27/98, 58/99, 112/99, 58/02, 143/02, 62/03 – pročišćeni tekst i 115/06 – dalje u tekstu: ZKP/97),

oslobađaju se od optužbe

da su u razdoblju od mjeseca ožujka do 12. listopada 2004. godine u Šibeniku, i to opt. Kodžoman kao rukovoditelj pravnog, kadrovskog i općeg odjela u Upravi šuma Podružnici Split i zastupnik tuženika Hrvatskih šuma u parnici koja se vodila pred Općinskim sudom u Šibeniku pod brojem P-646/04 povodom tužbe tvrtke Morovnik d.o.o. Zagreb radi utvrđenja prava vlasništva na dijelu čest.zem. 1280/2 Z.U.4573 K.O.Tisno u površini od 4.075 m², a opt. Petrović kao punomoćnik tvrtke Gambino,

nakon što je temeljem ugovora o ustupu od 20.09.2004. godine tvrtka Gambino d.o.o. Zagreb preuzela procesnu poziciju tvrtke Morovnik i nakon što ga je u više navrata kontaktirao opt. Petrović i dostavio mu procjenu vrijednosti nekretnine izrađenu od vještaka za graditeljstvo te ga u više navrata nagovarao i nagovorio da kroz formu sudske nagodbe koju će sklopiti pred sudom, prizna vlasništvo čest.zem.1280/2 tvrtki Gambino za cijelo i to u površini od 53.127 m², uz obvezu da Gambino isplati određeni novčani iznos Hrvatskim šumama, pa tako opt. Kodžoman, sve u cilju pribavljanja protupravne imovinske koristi za tvrtku Gambino, svjestan da se radi o nekretnini vlasništva Republike Hrvatske jer su čl.16 st.1 Zakona o šumama šume i šumska zemljišta izuzevši one u privatnom vlasništvu, vlasništvo Republike Hrvatske, te nadalje svjestan da po čl.22. st.2. Odluke o izmjeni izjave o ustroju i promjeni funkcije ovlaštene osobe društva Hrvatske šume d.o. ne može otuđivati nekretnine društva bez prethodne suglasnosti Nadzornog odbora, najprije radi realizacije krajnjeg cilja predao sudu preinačenu Obavijest Ureda državne uprave u Šibensko-kninskoj županiji od 01.10.2001. u kojoj neistinito prikazano da se predmetna čestica na dan 16.10.1990. nalazila unutar granica građevinskog područja, a potom na ročištu glavne rasprave 12. listopada 2004.godine sklopio sudsku nagodbu kojom je tvrtki Gambino priznao vlasništvo na cijeloj čest.zem. u površini od 53 127 m² s tim da se tvrtka Gambino obvezala Hrvatskim šumama isplatiti iznos od 3.292.688,50 kn, na koji joj način pribavio znatnu imovinsku korist, na štetu Republike Hrvatske najmanje u iznosu od oko 3.000.000,00 kn,

da su, dakle, i to, I. opt. Kodžoman kao odgovorna osoba u pravnoj osobi s ciljem pribavljanja znatne imovinske koristi za drugu pravnu osobu grubo prekršio zakon i pravila poslovanja glede uporabe i upravljanja imovinom pribavivši drugoj pravnoj osobi takovu korist, te preinačenu javnu ispravu uporabio kao pravu, a II. opt. Petrović drugoga s namjerom potakao da kao odgovorna osoba u pravnoj osobi s ciljem pribavljanja znatne protupravne imovinske koristi za drugu pravnu osobu grubo prekrši zakon i pravila poslovanja glede uporabe i upravljanja imovinom i pribavio joj takovu korist,

pa da su time počinili i to I. opt. Kodžoman u stjecaju kaznena djela i to protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja zlouporabom ovlasti u gospodarskom poslovanju, označeno u čl. 292. st. 2. i 1. KZ/97, a kažnjivo po čl. 292. st. 2. KZ/97, te kazneno djelo protiv vjerodostojnosti isprava označeno u čl. 311. st. 2. i 1. KZ/97, a kažnjivo po čl. 311. st. 2. KZ/97, a II. opt. Petrović kazneno djelo poticanja na počinjenje kaznenog djela zlouporabe ovlasti u gospodarskom poslovanju označeno u čl. 37. st. 1. u vezi čl. 292. st. 2. i 1 KZ/97, kažnjivo po čl. 292. st. 2. KZ/97.

Temeljem čl. 123. st. 1. ZKP/97 optuženici se oslobađaju plaćanja troška kaznenog postupka, koji padaju na teret proračunskih sredstava ovoga suda.

Obrazloženje

Optužnicom ŽDO-a Šibenik broj K-DO-54/08 od dana 17. travnja 2009. godine tuženi su I. opt. Ivica Kodžoman zbog počinjenja u stjecaju kaznenih dijela i to kaznenog djela protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja, zlouporabom ovlasti u gospodarskom poslovanju, označeno u čl. 292. st. 2. i 1. KZ/97, te kaznenog djela protiv vjerodostojnosti isprava, krivotvorenjem isprave, označeno u čl. 311. st. 2. i 1. KZ/97, te II. opt. Blažo Petrović, zbog počinjenja kaznenog djela poticanja na počinjenje kaznenog djela protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja, zlouporabe ovlasti u gospodarskom poslovanju označeno u čl. 292. st. 2. i 1. u svezi u čl. 37. st. 1. KZ/97.

Zastupnik optužbe je na ročištu glavne rasprave od dana 20. lipnja 2013. godine izvršio djelomičnu izmjenu u činjeničnom opisu optužnog akta na način da se iza posljednje rečenice u činjeničnom opisu koja je glasila: "na štetu Republike Hrvatske", dodaju riječi: "najmanje u iznosu od oko 3.000.000,00 kuna", te je na ročištu glavne rasprave od dana 25. studenog 2013. godine izvršio daljnju djelomičnu izmjenu u činjeničnom opisu na način da se na drugoj strani optužnog akta, u drugom redu brišu riječi: "u vlasništvu njegove supruge Mirjane", dok su zakonski opis i pravna kvalifikacija ostali neizmijenjeni, a kao što to sada proizlazi iz izreke presude.

Optuženici su poricali kaznena djela koja su im optužnim aktom stavljena na teret.

Iz obrane I. optuženoga Ivica Kodžomana proizlazi da je braneći se na ročištu glavne rasprave ostao kod obrane dane istražnom sucu (str. 626 i 627 spisa), suviše na glavnoj raspravi istaknuo da su se doduše na zapisniku pred istražnim sucem "potkrale" neke greške, a što da je on istaknuo u svome podnesku koji zaprimljen kod Županijskog suda u Šibeniku dana 29. siječnja 2007. godine (str. 684 spisa).

Naime, on da je u utuženo vrijeme radio kao diplomirani pravnik u "Hrvatskim šumama", Podružnice u Splitu, a radilo se o društvu s ograničenom odgovornošću sa sjedištem u Zagrebu koje bilo u 100% vlasništvu Republike Hrvatske, odnosno da je Republika Hrvatska bila jedini osnivač i vlasnik toga d.o.o.-a. Kronološki da se je sve odvijalo na način da je on u mjesecu rujnu 2003. godine zaprimio tužbu tada tužitelja, tvrtke "Morovnik", uložene protiv tuženika, dakle, "Hrvatskih šuma" d.o.o. Zagreb, odnosno da je tužba bila zaprimljena u direkciji u Zagrebu dana 19. rujna 2003. godine, pa onda prosljeđena u Podružnicu Split, gdje da je zaprimljena dana 22. rujna 2003. godine. Predmet spora u tužbi da je bila upravo čestica oznake 1280/2 K.O. Tisno, a koja čestica je i predmet optužnice, dakle, kako je zemljište pripadalo pod katastarsku općinu Tisno, da je tužba i prosljeđena Podružnici u Splitu koja je bila nadležna za cijelu Dalmaciju. Inače da je tužba bila podnesena radi utvrđivanja prava vlasništva na navedenoj čestici, a podredno radi utvrđivanja naknade koju su "Hrvatske šume" trebale naknaditi tvrtki "Morovnik".

Nadalje, u svojoj obrani I. optuženi je naveo da su i u vrijeme utuženog događaja, kao i danas "Hrvatske šume" bile vlasnik navedene čestice, međutim, tvrtka "Morovnik" da je tvrdila, a kako je to proizlazilo iz postupka, da su ona, odnosno njezini prednici na dotičnu česticu zemlje izvršili određena ulaganja, odnosno sagradili određene objekte, čija je protuvrijednost bila negdje oko 600.000,00 kuna, pa da je tvrtka "Morovnik" u stvari tužbom tražila ili da joj se prizna pravo vlasništva na toj čestici zemlje ili da se izvrši naknada njezinog ulaganja u novcu.

"Hrvatske šume" da su se uvodno protivile tužbenom zahtjevu, predlažući i prenošenje mjesne nadležnosti i tada se već kontaktiralo s punomoćnikom tužitelja, Odvjetničkim uredom Galetović iz Zagreba, s kojim punomoćnikom se već tada pokušalo dogovoriti sklapanje sudske nagodbe u smislu priznanja vlasništva. Doduše da on nije 100% siguran tko je od njih četvero djelatnika, telefonski razgovarao s punomoćnikom tužitelja, ali svakako da se išlo na postizanje sudske nagodbe, jer da je to bila jedna uobičajena praksa, pogotovo kada bi stranke imale punomoćnika, ovlaštenog odvjetnika. Nadalje, da je procedura bila također da se traži procjena vrijednosti zemljišta i to od strane ovlaštenog sudskog vještaka, što je bilo i u navedenom slučaju, pa da je bio angažiran stalni sudski vještak za graditeljstvo i to Boris Flajsig, koji je i sačinio procjenu vrijednosti. Suviše, I. optuženi je naveo da je u početku izvršena procjena vrijednosti nekih 14.000 m² zemljišta u iznosu od nešto preko 105.000

EUR-a, međutim, tužitelj da je u međuvremenu prošio svoj tužbeni zahtjev na cjelokupnu površinu čestice, jer se u naravi radilo o jednoj prostornoj cjelini, vezano za koju je postojao prostorni plan, a po prostornom planu da je to bilo definirano kao područje auto kampa, što je podrazumijevalo izgradnju nekakvih sadržaja, odnosno objekata. Što se tiče parcelizacije navedene čestice i to da je bilo regulirano prostornim planom, što znači da se nije mogla vršiti parcelizacija na nekakve male čestice. Doduše, da su još 1974. godine "Hrvatske šume" izgubile posjed navedene čestice jer je zemljište bilo u posjedu tada tvrtke "Rastovac", a onda u međuvremenu firma "Morovnik" ustupa svoja prava firmi "Gambino" tvrtki supruge od II. optuženoga, njemu da doduše nije bila poznata vlasnička struktura tvrtke "Gambino", ali da je sada II. optuženi bio nazočan pred parničnim sudom kao zastupnik te firme, ali i u nazočnosti punomoćnika, odvjetnika Šime Mrdeže, kada je na ročištu od dana 12. listopada 2004. godine sklopljena sudska nagodba između tvrtke "Gambino" i "Hrvatskih šuma". Navedenom sudsom nagodbom, "Hrvatske šume" da su priznale vlasništvo na cjelokupnoj površini navedene čestice od nešto preko 53.000 m² iz razloga jer je bivši tužitelj "Morovnik" proširio svoj tužbeni zahtjev, a radilo se o jednoj prostornoj cjelini, koja je i po prostornom planu predstavljala jednu cjelinu namijenjenu za potrebe auto kampa.

Što se tiče iznosa od nešto preko 3.000.000,00 kuna, a koji iznos je tvrtka "Gambino" trebala uplatiti temeljem navedene sudske nagodbe, do toga iznosa da se došlo na način da je sudski vještak utvrdio vrijednost m², pa pomnoženo s površinom čestice od 53.000 m² da se došlo do navedenoga iznosa. Isto tako, tvrtka "Gambino" da je trebala u roku od 120 dana izvršiti navedenu uplatu, dakle, uplatiti novac "Hrvatskim šumama", a nakon čega su "Hrvatske šume" trebale izdati Izjavu o namirenju, temeljem koje bi se dozvolila uknjižba vlasništva firmi "Gambino", odnosno firma "Gambino" bi temeljem te dokumentacije zatražila uknjižbu u zemljišnim knjigama. Doduše, prije isteka roka od 120 dana, da se tvrtka "Gambino" obratila pismenim podneskom tražeći prolongiranje uplate navedenog iznosa, jer da vjerojatno nisu uspjeli sakupiti cjelokupni iznos, ali da "Hrvatske šume" na to nisu pristale zbog obračuna kamata, međutim, sve da je kasnije postalo bespredmetno, jer se Općina Tisno na neki način umiješala u cijeli taj postupak, obavijestivši direkciju "Hrvatskih šuma" u Zagrebu. Nadalje, I. optuženi je još jedanput naglasio da nikakva kaznena djela koja mu se stavljaju na teret nije počinio, dakle, niti kazneno djelo zlouporabe ovlasti u gospodarskom poslovanju, a niti krivotvorenje isprava, jer da ništa nije niti krivotvorio, a niti krivotvorinu upotrijebio, jer je obavijest Državne uprave naknadno "ubačena u spis", jer da nije uopće evidentirano kada i na koji način je obavijest dospjela u spis, dakle da nije evidentirano kroz popis pismena, a niti u zapisnicima ili podnescima.

Što se tiče činjenice je li to zemljište izvan ili unutar građevinske zone, a kako bi proizlazilo iz obavijesti Ureda Državne uprave, da uopće nije bilo relevantno za postizanje sudske nagodbe, već naprotiv da je bilo bitno da su "Hrvatske šume" bile upisane u zemljišnim knjigama kao vlasnik navedene čestice, što su uostalom i dan danas, a koja činjenica proizlazi iz postojanja prostornog plana, odnosno iz brojne dokumentacije koja se odnosila na međusobnu korespondenciju "Hrvatskih šuma", Ministarstva poljoprivrede i šumarstva, te tvrtke "Morovnik". Što se tiče sklapanja dotične sudske nagodbe da je on imao punomoć, koju mu je izdao šef Leko, a temeljem punomoći koju je opet on (dakle Leko), dobio od direkcije "Hrvatskih šuma" u Zagrebu, a temeljem koje punomoći je on (I. optuženi), imao pravo sklopiti navedenu sudska nagodbu, pojašnjavajući da je iz punomoći proizlazilo da on zastupa "Hrvatske šume" u svim postupcima, pa tako i u postupku pred sudom i da može sklapati sudske nagodbe, suviše upravo da je temeljem te punomoći on sklopio na desetke sudskih nagodbi, a koje su i priložene u ovaj spis.

U odnosu na dio optužnog akta gdje mu se stavlja na teret da mu je za sklapanje sudske nagodbe, odnosno za otuđenje nekretnine priznavanjem vlasništva tvrtki "Gambino", trebala prethodna suglasnost Nadzornog odbora "Hrvatskih šuma", optuženik je naveo da je upravo njegov šef, rukovoditelj Poslovnice u Splitu, gospodin Leko, od Direkcije "Hrvatskih šuma" dana 16. srpnja 2004. godine dobio punomoć za sklapanje sudskih nagodbi, a temeljem koje je punomoći Leko to prenio na njega (Kodžomana), s obzirom na činjenicu da je on po struci diplomirani pravnik, a Leko ing. šumarstva.

Nadalje, je pojasnio da upravo iz preambule punomoći, odnosno iz čl. 21. i 22. Izjave o ustroju proizlazi eventualno sudjelovanje Nadzornog odbora u tim postupcima, dok da po njegovom mišljenju upravo navedena punomoć daje ovlast punomoćniku da može sklopiti sudsku nagodbu, a ne da se traži posebno odobrenje od Nadzornog odbora, jer navedenu punomoć od dana 16. srpnja 2004. godine da je izdao upravo direktor "Hrvatskih šuma", Darko Beuk, kao predsjednik Uprave "Hrvatskih šuma", tako da on smatra da je upravo bila dužnost predsjednika Uprave Beuka, da traži odobrenje Nadzornog odbora, pa da na njemu nije bilo da propituje ili provjerava relacije između Upravnog i Nadzornog odbora "Hrvatskih šuma", odnosno on da je smatrao da je izdavanjem te punomoći u stvari dano ovlaštenje Ivanu Leki, odnosno njemu (Kodžomanu) da postupa.

Doduše, istaknuo je i činjenicu postojanja odluke kojom je prethodna generalna punomoć stavljena van snage, koja međutim datira od dana 16. ožujka 2005. godine, ali kada je već kazneni postupak bio pokrenut, doduše u toj novoj odluci da se nije decidirano spominjala suglasnost Nadzornog odbora. Što se njega tiče, njemu da je na kratko vrijeme prestao radni odnos u "Hrvatskim šumama", ali da je pravomoćno okončanim parničnim postupkom on vraćen na posao, te da je i dan danas djelatnik "Hrvatskih šuma".

Suviše toga, I. optuženi je na ročištu glavne rasprave dajući svoju obranu istaknuo i činjenicu da je sklapanje konkretne sudske nagodbe bila u stvari samo jedna početna faza, koja sama po sebi nije značila upisivanje prava vlasništva, jer je najprije trebalo izvršiti onu uplatu u cijelosti od strane firme "Gambino", pa da potom "Hrvatske šume" izdaju Izjavu o namirenju, pa onda na temelju tabularne isprave da se provede uknjižba vlasništva kroz zemljišne knjige. Isto tako, svaka sudska nagodba da je imala nekoliko provjera u smislu da li je izvršena uplata u cijelosti, zatim da li uplata odgovara sudskoj nagodbi, dok samu izjavu o namirenju da je mogao dati isključivo samo voditelj podružnice Ivan Leko, odnosno kasnije netko drugi čiji je potpis morao biti ovjeren kod Javnog bilježnika i naposljetku zadnja kontrola od strane zemljišnoknjižnog odjela koja provjerava na neki način sve prethodne faze, a što se tiče njega osobno, iako je sudjelovao u sudskoj nagodbi, da niti je mogao dati Izjavu o namirenju, niti tabularnu ispravu, a niti je na to bio ovlašten.

Isto tako, u odnosu na II. optuženoga Petrovića, da istoga nije uopće poznao prije, odnosno da ga je upoznao tek kod zaključenja sudske nagodbe.

Vraćajući se ponovno na činjenicu oko predaje tužbe tvrtke "Morovnik" protiv tuženika "Hrvatskih šuma", a kada se kontaktiralo i s punomoćnikom tužitelja, dakle Odvjetničkim uredom Galetović, da je upravo tvrtka "Morovnik" kao tužitelj, dostavila procjenu nekretnine, s II. optuženim Petrovićem da nikada prije nije kontaktirao, niti da se ikad vidio s njim, nego upravo na ročištu od dana 12. listopada 2004. godine kada je pred sudom sklopljena sudska nagodba, odnosno vezano za samu sudsku nagodbu da je u stvari sve prethodno bilo utanačeno s firmom "Morovnik", kao tužiteljem, dakle, prije nego što je firma "Gambino" stupila u postupak nagodbe.

Što se tiče parcelacije sporne čestice i formiranja iste u površini od 53.127 m², a u odnosu na raniju površinu, da isto proizlazi iz prijavnog lista Katastra u Šibeniku potpisanog od strane ovlaštenog geodeta "Hrvatskih šuma", Ante Nuića.

I. optuženi je u svojoj obrani ponovno istaknuo brojnost prethodno sačinjenih sudskih nagodbi na isti način, gdje su predmet bile daleko veće površine zemljišta s većim vrijednostima, te d nikad nije bilo nikakvih problema i nepravilnosti, suviše, sklapanje sudskih nagodbi da je bio predmet kontrole Državne revizije, koja da se obavljala svake dvije godine.

U odnosu na procijenjenu vrijednost spornog zemljišta u visini od nekih 7,5 EUR-a po m², a koju je na kraju prihvatio, kako sud tako i Državno odvjetništvo koje je upravo tu vrijednost predmeta spora označilo u predmetu koji se vodio kod Općinskog suda u Tisnome, da se on sa svojim šefom Lekom konzultirao oko te procjene vrijednosti, a Leko da je sam kazao nešto u smislu kako će navedeni iznos pokriti godišnji plan investicija, dakle, da je bio zadovoljan s navedenom procjenom, da nisu imali osnova sumnjati u navedenu procjenu vještaka.

Na kraju svoje obrane I. optuženi je naveo da su "Hrvatske šume" i dalje vlasnik navedene čestice, te da nema riječi o tome da bi sudskom nagodbom bila oštećena Republika Hrvatska, baš suprotno da je došlo do realizacije sudske nagodbe, da bi imovina Republike Hrvatske bila povećana za navedeni iznos, a ne umanjena.

Iz obrane II. optuženoga Blaža Petrovića koju dao na ročištu glavne rasprave proizlazi također da se branio jednako kao pred istražnim sucem (str. 690 do 691 spisa).

Isti je, naime, poricao djelo stavljeno mu na teret, navodeći pred istražnim sucem da je on doduše kao punomoćnik tvrtke "Gambino" na ročištu koje se održalo kod Općinskog suda u Šibeniku u parničnom postupku sklopio nagodbu s "Hrvatskim šumama" za katastarsku česticu broj 1280/2 K.O. Tisno. Nadalje, II. optuženi je naveo da je nagodbi prethodila činjenica da je tvrtka "Morovnik" kupila od tvrtke "Rastovac" d.d. Tisno sva prava za auto kamp koji je sagrađen na navedenoj katastarskoj čestici, da je napravljena sva infrastruktura i građevinski objekti, a što kupila za iznos od 600.000,00 kuna, s time da je jedan dio toga kampa bio na zemljištu tvrtke "Rastovac" d.d., a drugi dio toga kampa na državnom zemljištu, tj. zemljištu "Hrvatskih šuma", a pred Općinskim sudom u Šibeniku da se vodila parnica u pravcu da "Hrvatske šume" priznaju prvo vlasništva, tj. parnica se vodila protiv "Hrvatskih šuma" od strane tvrtke "Morovnik" na isplatu za obeštećenje za dio kampa koji je bio na zemljištu "Hrvatskih šuma". Suviše, da je bio postavljen i tzv. alternativni tužbeni zahtjev, da "Hrvatske šume" priznaju pravo vlasništva tvrtki "Morovnik" na auto kampu koji se nalazio na zemljištu "Hrvatskih šuma", a tvrtka "Morovnik" da daje obeštećenje za to, a kako je tvrtka "Gambino" preuzela procesnu poziciju tvrtke "Morovnik", da je na navedenom ročištu sklopljena nagodba gdje je priznato pravo vlasništva na navedenom dijelu auto kampa, na način da je tvrtka "Gambino" trebala platiti "Hrvatskim šumama" iznos još od oko 3.400.000,00 kuna.

Što se tiče procjene vrijednosti zemljišta, ista da je obavljena po sudske vještaku, te da nema nikakvog govora o tome da bi on poticao I. optuženoga na sklapanje tadašnje i takove sudske nagodbe, suviše njegovi odvjetnici da su bili Šime Mrdeža i Damir Galetović koji su pregovarali s "Hrvatskim šumama" o elementima nagodbe, doduše da mu nije poznato s kim su odvjetnici pričali.

Nadalje, očitujući se na navode iz optužnog akta, na ročištu glavne rasprave, II. optuženi je suviše pojasnio da bi iz sadržaja optužnice proizlazilo da je njegova supruga Mirjana Petrović vlasnica firme "Gambino", što međutim da nije točno, nego trgovačko društvo pod nazivom G.P. "Brim", a u odnosu na činjenicu da bi on kroz duži vremenski period nagovarao I. optuženoga Kodžomana na sklapanje sudske nagodbe na spornoj čestici, istaknuo je upravo činjenice koje proizlaze i iz obrane I. optuženoga Kodžomana, dakle, da je pravni prednik tvrtke "Gambino", bila u stvari tvrtka "Morovnik", te suviše toga da niti on, a niti njegova supruga, u tvrtki "Morovnik" nisu imali nikakvu

ulogu, odnosno da nisu bili vlasnici bilo kakvog udjela, niti direktori. U konkretnom slučaju da se radilo o dvostrukom otkupu prava i to na način da je tvrtka "Gambino" otkupila pravo od tvrtke "Morovnik", a ova opet od tvrtke "Rastovac" i to na ulaganja na infrastrukturu, što se odnosilo na objekte auto kampa "Jazine" u Tisnome, a čiji vlasnik kampa da je bila upravo tvrtka "Rastovac", dok su vlasnik čestice zemlje na kojoj se nalazio navedeni kamp, bile "Hrvatske šume". Dakle, tvrtka "Morovnik" da je pokrenula postupak radi priznavanja prava, odnosno povrata uloženi sredstava koje je imala tvrtka "Rastovac" ili alternativno priznavanje vlasništva temeljem dosjelnosti ili nekog drugog pravnog posla, a tužbu u ime društva "Morovnik" da je pokrenuo odvjetnik Damir Galetović iz Zagreba, najprije pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu, međutim, koji sud se proglasio nenadležnim, pa je po pravomoćnosti toga rješenja, spis ustupljen Općinskom sudu u Šibeniku. Upravo ta činjenica ustupanja vođenja postupka ovome sudu, da je bila razlog što na ročište nije pristupio odvjetnik Damir Galetović, nego je angažirao svoga zamjenika u Šibeniku, odvjetnika Šimu Mrdežu, iako je odvjetnik Galetović i dalje bio upoznat s navedenim predmetom, odnosno odvjetniku Mrdeži pismenim putem davao naputke o postupanju.

Potom da je tvrtka "Gambino" otkupila, odnosno preuzela prava tvrtke "Morovnik", te stupila u ime tužitelja u taj postupak koji se vodio pod poslovnim brojem P-646/04, a kojem preuzimanju se nije nitko protivio, tako da je tvrtka "Gambino" sklopila nagodbu s "Hrvatskim šumama". Nagodba je trebala konzumirati stjecanje prava na čestici broj 1280/2 K.O. Tisno uz već prethodno plaćanje odnosno preuzimanje prethodne obaveze obeštećenja tvrtke "Rastovac", odnosno "Morovnik", i plaćanjem iznosa od 3.400.000,00 kuna "Hrvatskim šumama".

Suviše, II. optuženi je pojasnio da je njegova nazočnost sklapanju sudske nagodbe u stvari bila čista slučajnost, dakle, da nastupi kao punomoćnik tvrtke "Gambino", jer da je njegov odvjetnik iz Zagreba Dražen Delač bio spriječen nazočiti tome ročištu, zbog čega je on osobno bio nazočan, jer da je odvjetnik Delač pristupio na to ročište da njega ne bi bilo, odnosno da je tada prvi put vidio I. optuženoga, kojega da od ranije niti je poznao, niti je ikada vidio, a niti ga nagovarao na sklapanje sudske nagodbe.

Pojašnjavajući također činjenice koje su prethodile sklapanju sporne sudske nagodbe, II. optuženi je naveo da ga je upravo odvjetnik Galetović upoznao s činjenicom da je sporna čestica u vlasništvu "Hrvatskih šuma", te da je bio upoznat i s činjenicom da je s datumom 08. srpnja 1999. godine bila izdana potvrda, temeljem koje potvrde firma "Rastovac" htjela finalizirati svoja potraživanja, odnosno objediniti zemljište na kojem je bio auto kamp, sa spornom česticom 1280/2, ali, firma "Rastovac" da je upala u financijske probleme, a što je bio razlog zašto firma "Rastovac" nije nastupila u tome slučaju. Što se tiče navedene potvrde ista da je bila izdana upravo od "Hrvatskih šuma" iz čega je jasno proizlazilo da je čestica oznake 1280/2 u stvari dio čestice 1280, sve u vlasništvu "Hrvatskih šuma" i unutar građevinskog područja.

Isto tako da je bio ostavljen rok od 3 mjeseca za uplatu cjelokupnog iznosa, nakon čega bi tek došlo do upisa vlasništva, odnosno intabulacije firme "Gambino" na navedenu česticu, suviše da je bila uplaćena prva franša u iznosu od 400.000,00 kuna, koji iznos je međutim nakon nekoliko dana vraćen na žiro račun tvrtke "Gambino" i to od strane "Hrvatskih šuma", jer da je tada već došlo do "halabuke" medijskim eksponiranjem, odnosno očito da se umiješala politika na čelu s tadašnjim načelnikom Općine Tisno.

On da se je doduše konzultirao s odvjetnicima i pravnim stručnjacima, a od kojih je saznao da je navedena čestica bila nedvojbeno u vlasništvu "Hrvatskih šuma". Što se tiče same sudske nagodbe, da ista nije realizirana, iako je u parničnome postupku bila donesena odluka, u vrijeme sklapanja sudske nagodbe pred sudom da nitko nije pokrenuo nikakvo pitanje sklapanja same nagodbe, da nitko nije

prozvan, niti za išta odgovarao, osim njih dvojice sada optuženih, a za I. optuženoga opetovano isticao da ga uopće ne poznaje niti da je imao ikakove veze s njim.

Što se tiče onoga iznosa od oko 3.4000.000,00 kuna, uvećano za onaj iznos od 600.000,00 kuna prethodno isplaćenih, dakle, iznos od 4.000.000,00 kuna da je dobiven na način da je m² bio procijenjen na iznos od 85,00 kuna po m², da se radilo o periodu od prije 10 godina kada je primjerice zemljište na Pagu prodavano za iznos od 24 kune po m², a gore navedeni iznos od 85 kuna po m² da se je u stvari temeljio na tri procjene, dakle, na procjeni Porezne uprave, na procjeni građevinskog vještaka Bašića, te na procjeni vještaka iz Zagreba, koji je još bio angažiran od strane tvrtke "Morovnik", odnosno njihovog punomoćnika odvjetnika Galetovića. Njemu osobno taj iznos procjene po m² da nije bio nelogičan, niti izazvao bilo kakvu sumnju jer je to bila neka uobičajena cijena u to vrijeme, odnosno da se zemljište čak prodavalo i po nižoj cijeni, a ukupna investicija toga kampa i infrastrukture bila oko 24.000.000,00 kuna, a uvijek je vrijedilo pravilo da vrijednost zemljišta ne smije prijeći iznos od 15 do 20%.

Na kraju, II. optuženi je istaknuo da niti on, a niti njegov odvjetnik Delač nisu sudjelovali u izradi bilo kojeg od navedenih vještava, na ročištu na kojem je on nazočio da je sklopljena sudska nagodba s "Hrvatskim šumama" koje je tada zastupao I. optuženi, a za kojega nije znao niti kako se zove, suviše da ni sa kim iz "Hrvatskih šuma" nije imao nikakvog kontakta.

U dokaznom postupku suglasnošću stranaka izvedeni su dokazi čitanjem iskaza svjedoka Ive Leko, Josipa Čuzele i Porina Lisičina (str. 819 do 822 spisa), svjedoka Joze Marinčića (str. 827 i 828 spisa), svjedoka Ivana Leke, Jose Stegića, Porina Lisičina, Josipa Čuzele i Jerka Stegića (str. 1012 spisa), svjedoka Marije Hajdić i Branka Kekelića (str. 1027 do 1029 spisa), svjedoka Darka Beuka (str. 1033 do 1035 spisa), svjedoka Ivana Krekovića (str. 1046 do 1047 spisa), svjedoka Moravke Lapov (str. 1058 do 1059 spisa), svjedoka Ivana Gecega s ročišta istrage (str. 735 i 736 spisa), te svjedoka Ljerkę Kobelj s ročišta istrage (str. 726 spisa), izvođen je dokaz pregledom tužbe tužitelja Morovnik d.o.o. protiv tuženika Hrvatske šume d.o.o. Zagreb od 30. srpnja 2003. godine (str. 17 spisa), ugovor o ustupanju između "Rasovac" d.d. Tisno i "Marijoz" d.o.o. Zagreb (str. 18 spisa), preslik izvatka iz zemljišne knjige za čest. zem. 1280/2 od 31. siječnja 2003. godine (str. 19 spisa), preslik dopisa "Geodezija Šibenik" d.o.o. prema "Morovnik" d.o.o. Zagreb od 14. veljače 2002. godine (str. 20 spisa), poziv na glavnu raspravu Općinskog suda u Zagrebu za ročište od 11. prosinca 2003. godine (str. 21 spisa), podnesak tuženika "Hrvatske šume" d.o.o. Zagreb prema Općinskom sudu u Zagrebu od 30. rujna 2003. godine (str. 22 spisa), rješenje Općinskog suda u Zagrebu od 02. siječnja 2004. godine (str. 23 spisa), podnesak tužitelja "Morovnik" d.o.o. prema Općinskom sudu u Šibeniku od 01. travnja 2004. godine (str. 25 spisa), rješenje Općinskog suda u Šibeniku od 30. travnja 2004. godine (str. 24 spisa), podnesak tužitelja "Morovnik" d.o.o. prema Općinskom sudu u Šibeniku od 30. kolovoza 2004. godine (str. 26 spisa), poziv prema "Hrvatskim šumama" za glavnu raspravu od 10. rujna 2004. godine (str. 27 spisa), Rješenje Općinskog suda u Šibeniku od 29. rujna 2004. godine (str. 28 spisa), poziv prema "Hrvatskim šumama" za glavnu raspravu od 29. rujna 2004. godine (str. 29 spisa), preslik obavijesti Ureda državne uprave u Šibensko-kninskoj županiji, Ured za prostorno uređenje, stambeno-komunalne poslove, graditeljstvo i zaštitu okoliša od 01. listopada 2001. godine (str. 30 spisa), ovjereni prijepis obavijesti Ureda državne uprave u Šibensko-kninskoj županiji, Ured za prostorno uređenje, stambeno-komunalne poslove, graditeljstvo i zaštitu okoliša od 01. listopada 2001. godine (str. 30 spisa), dopis "Morovnik" d.o.o. prema "Hrvatske šume" od 11. svibnja 2004. godine (str. 32 spisa), procjena vrijednosti nekretnina izrađena od strane Boris Flajsig iz veljače 2004. (str. 32 spisa), podnesak umješaća na strani tužitelja upućeno Općinskom sudu u Šibeniku od 27. rujna 2004. godine

uz Ugovor o ustupu između "Morovnik" d.o.o. i "Gambino" d.o.o. od 20. rujna 2004. godine (str. 50-51 spisa), sudska nagodba sklopljena između tužitelja "Gambino" d.o.o. i "Hrvatske šume" d.o.o. od 12. studenog 2004. godine (str. 52-53 spisa), prferis katastarskog plana od 27. siječnja 2005. godine (str. 68 spisa), preslik prijedloga za uknjižbu vlasništva predlagatelja "Gambino" d.o.o. od 15. listopada 2004. godine (str. 77 spisa), rješenje Općinskog suda u Šibeniku od 18. listopada 2004. godine (str. 54 spisa), dopis Općine Tisno prema "Hrvatske šume", UŠP Split od 17. siječnja 2005. godine (str. 56-57 spisa), dopis Općine Tisno prema "Hrvatske šume", UŠP Split od 10. veljače 2005. godine (str. 58-59 spisa), dopis Direkcije "Hrvatskih šuma" d.o.o. prema Upravi šuma Podružnica Split od 14. veljače 2005. godine (str. 60 spisa), očitovanje o sudskoj nagodbi s "Gambino" d.o.o., sastavljeno do "HŠ" UŠP Split od 18. veljače 2005. godine (str. 69-73 spisa), Tužba Republike Hrvatske zastupana po Županijskom državnom odvjetništvu u Šibeniku, Građansko-upravni odjel protiv "Hrvatske šume" i "Gambino" radi utvrđenja i ispravke uknjižbe, te radi utvrđenja ništavosti sudske nagodbe od 17. veljače 2005. godine (str. 84-87 spisa), Rješenje Općinskog suda u Šibeniku od 18. veljače 2005. godine (str. 88-90 spisa), Žalba koju su "Hrvatske šume" UŠP Split uputile Općinskom sudu u Šibeniku od 23. veljače 2005. godine uz prijedlog za ponavljanje postupka "Hrvatskih šuma" prema Općinskom sudu u Šibeniku od 25. veljače 2005. godine, te dopisa "Hrvatskih šuma" prema UŠP Split od 14. veljače 2005. godine, (str. 78-81 spisa), preslik generalne punomoći Ivica Kodžoman i Ivane Jukić (str. 83 spisa), članak iz "Slobodne Dalmacije" od 22. veljače 2005. godine i 24. veljače 2005. godine (str. 79 do 81 spisa), preslik izvatka iz sudskog registra za "Gambino" d.o.o. (str. 87 spisa), žalba "Gambino" d.o.o. prema Općinskom sudu u Šibeniku za Županijski sud u Šibeniku od 24. veljače 2004. godine, (str. 99 do 103 spisa), Dopuna žalbe "Gambino" d.o.o. prema Općinskom sudu u Šibeniku za Županijski sud u Šibeniku od 26. veljače 2004. godine (str. 104-105 spisa), preslik žalbe "Gambino" d.o.o. prema Općinskom sudu u Šibeniku za Županijski sud u Šibeniku od 26. veljače 2004. godine (str. 106-107 spisa), odgovor na žalbe tuženika, Općinsko državno odvjetništvo od 03. ožujka 2005. godine (str. 108-110 spisa), izvadak iz sudskog registra za dan 08. studenog 2000. godine za "Rastovac" d.d. (str. 111-118 spisa), Povijesni izvadak iz sudskog registra za "Rastovac" d.d., preslik tužbe Županijskog državnog odvjetništva Šibenik protiv tuženika "Rastovac" d.d. od 11. travnja 2002. godine (str. 119-120 spisa), preslik Tužbe "Rastovac" d.d. u stečaju upućeno Trgovačkom sudu u Šibeniku od dana 10. siječnja 2003. godine uz podnesak tuženika "Hrvatske šume" od 03. ožujka 2003. godine (str. 121-123 spisa), preslik Rješenja Hrvatskog fonda za privatizaciju od 13. siječnja 2000. godine (str. 124-127 spisa), preslik Zapisnika o utvrđivanju činjeničnog i pravnog stanja predmeta u kojima je sklopljena sudska nagodba s tvrtkama "Premis" d.o.o. i "Gambino" d.o.o. od 17. ožujka 2005. godine (str. 128-141 spisa), dopis "Hrvatskih šuma" d.o.o. Zagreb prema Upravi šuma podružnica Split od 16.03.2005. (red. br. 142 spisa), Utanačenje između "Gambino" d.o.o. i "Hrvatske šume" d.o.o. Zagreb od 14.02.2005. (str. 143 spisa), potvrda o privremenom oduzimanju predmeta broj 412704 od 31. ožujka 2005. godine (str. 144 spisa), Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta broj 412705 od 31. ožujka 2005. godine (str. 145 spisa), potvrda o privremenom oduzimanju predmeta broj 412706 od 31. ožujka 2005. godine (str. 146 spisa), potvrda o privremenom oduzimanju predmeta broj 412707 od 31. ožujka 2005. godine (str. 147 spisa), preslik dopisa "Hrvatskih šuma" d.o.o. prema podružnicama uprava šuma od 15. ožujka 2005. godine (str. 148-149 spisa), preslik dopisa Državnog odvjetništva Republike Hrvatske prema Županijskim i Općinskim državnim odvjetništvima od 30. siječnja 2003. godine (str. 150-152 spisa), preslik dopisa "Hrvatskih šuma" prema podružnicama Uprava šuma od 25. veljače 2004. godine (str. 153-154 spisa), preslik dopisa "Hrvatskih šuma" d.o.o. prema podružnicama Uprava šuma od 27. svibnja 2003. godine (str. 155 spisa), preslik dopisa Državnog odvjetništva Republike Hrvatske prema Vladi Republike Hrvatske

od 16. svibnja 2003. godine (str. 156-157 spisa), preslik dopisa "Hrvatskih šuma" prema podružnicama Uprava šuma od 17. lipnja 2002. godine (str. 158 spisa), preslik Odluke o izmjeni Izjave o ustroju i promjeni funkcije ovlaštene osobe društva "Hrvatske šume" d.o.o. od 22. srpnja 2004. godine (str. 159-167 spisa), preslik dopisa POA prema Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske od 07. ožujka 2005. godine (str. 168-170 spisa), preslik punomoći "Gambino" d.o.o. od 22. rujna 2004. godine (str. 171 spisa), preslik ugovora o koncesiji na pomorskom dobru između Županijske skupštine Šibensko-kninske županije i trgovačkog društva "Rastovac" d.d. od 28. srpnja 1998. godine (str. 172-175 spisa), preslik ugovora o koncesiji na pomorskom dobru između Šibensko-kninske županije i trgovačkog društva "Rastovac" d.d. od 09. srpnja 1999. godine (str. 176-179 spisa), preslik odluke Direkcije "Hrvatskih šuma" d.o.o. Zagreb od 16. ožujka 2005. godine (str. 180 spisa), preslik odluke o otkazu ugovora o radu uvjetovanog skrivljenim ponašanjem radnika Ivica Kodžoman od 12. travnja 2005. godine (str. 182-189 spisa), preslik odluke o otkazu ugovora o radu s ponudom izmijenjenog ugovora za Ivana Leku od 12. travnja 2005. godine (str. 190-192 spisa), preslik dopisa Ivana Leke prema Uredu direktora "Hrvatskih šuma" d.o.o. Zagreb od 16. ožujka 2005. godine (str. 193-195 spisa), preslik dopisa Ministarstva pravosuđa prema "Rastovac" d.d. od 03. veljače 1999. godine (str. 201-202 spisa), preslik dopisa "Rastovac" d.d. prema JP "Hrvatske šume" od 14. svibnja 1999. godine, 29. lipnja 1999. godine, te 05. ožujka i 06. ožujka 2000. godine (str. 203-209 spisa), preslik dopisa "Hrvatskih šuma" prema "Rastovac" d.d. od 08. srpnja 1999. godine (str. 210-211 spisa), preslik dopisa "Morovnik" d.o.o. prema "Hrvatske šume" d.o.o. od 07. svibnja 2002. godine (str. 212-213 spisa), preslik dopisa "Hrvatskih šuma" prema "Morovnik" d.o.o. od 14. svibnja 2002. godine (str. 214-215 spisa), preslik dopisa Ministarstva financija prema Poreznoj upravi, područnim uredima-svima od 25. siječnja 2001. godine (str. 216-217 spisa), preslik dopisa "Hrvatskih šuma" prema "Morovnik" d.o.o. od 28. studenog 2002. godine (str. 218 spisa), preslik Ugovora o poslovnoj suradnji između B.R.I.M. i "Rastovac" d.d. od 31. svibnja 1999. godine (str. 221-222 spisa), preslik Sporazuma između B.R.I.M. i "Rastovac" d.d. od 27. srpnja 2000. godine (str. 223-225 spisa), Službena zabilješka Porezne uprave, Područni ured Split od 22. studenog 2005. godine uz prikupljenu knjigovodstvenu dokumentaciju u "Rastovcu" d.d. (str. 226-303 spisa), Službena zabilješka Porezne uprave, Područni ured Zagreb o poduzetim mjerama u svezi prikupljanja knjigovodstvene dokumentacije kod "Morovnik" d.o.o., "Gambino" d.o.o., te B.R.I.M. od 14. veljače 2006. godine uz odgovarajuću prikupljenu knjigovodstvenu dokumentaciju kod navedenih društava, dopis PU Zagrebačke prema Upravi krim. policije od 30. kolovoza 2006. godine, Pismo B.R.I.M. od 05. lipnja 2006. godine, računi B.R.I.M. prema "Rastovac" d.d. broj 12/99, 13/99, 14/99, 15/99, 16/99, 18/99, 19/99, 24/99, 25/99, 28/99, 29/99, 30/99, 32/99, 33/99, 34/99, 35/99, 36/99, 37/99, 38/99, 39/99, 40/99, 42/99, 43/99, 43A/99, 44/99, 45/99, 47/99, 48/99, 49/99, 50/99, 51/99, 52/99, 53/99, 54/99, 55/99, 56/99, 57/99, 58/99, 59/99, 60/99, 61/99, 62/99, 64/99, 66/99, 67/99, 71/99, 73/99, 74/99, 78/99, 87/99, 43/00, 44/00, 45/00, 46/00, 47/00, 48/00, 49/00, 50/00, 51/00, 52/00, 53/00, 54/00 (str. 304-350 spisa), Troškovnik B.R.I.M.-a izvedenih radova za auto kamp "Jazina", Troškovnik B.R.I.M.-a izvedenih radova za restoran "Gurman", specifikacija računa koji nisu odobreni tvrtke "B.R.I.M." od 12. srpnja 2000. godine (str. 354 spisa), dopis "B.R.I.M." prema "Rastovac" d.d. Tisno od 12. srpnja 2000. godine, preslik prijedloga za ovrhu ovrhovoditelja "B.R.I.M." nad ovršenikom "Rastovac" d.d. Tisno od 20. listopada 2000. godine, Stečajna prijava stečajnog vjerovnika "B.R.I.M." nad stečajnim dužnikom "Rastovac" d.d. od 27. studenog 2000. godine (str. 555 spisa), preslik rješenja Trgovačkog suda u Splitu od 20. veljače 2001. godine (str. 556-557 spisa), popis prijavljenih tražbina "Rastovac" d.d. Tisno u stečaju (str. 558-564 spisa), preslik rješenja Općinskog suda u Šibeniku broj Ovr-1657/00 od 15. siječnja 2001. godine (str. 565 spisa), preslik tužbe "B.R.I.M." protiv "Rastovac" d.d. u stečaju

od 05. veljače 2002. godine (str. 566 spisa), preslik Presude na temelju priznanja od 01. srpnja 2003. godine (str. 567 spisa), dopis Blaža Petrović prema PU zagrebačkoj od 10. kolovoza 2006. godine (str. 568 spisa), preslik Potvrde o privremenom oduzimanju predmeta broj 57997 i 57998 od 28. lipnja 2000. godine (str. 569-570 spisa), preslik dopisa Blaža Petrović prema Županijskom sudu u Zagrebu od 14. listopada 2002. godine (str. 571 spisa), preslik dopisa "B.R.I.M." prema Trgovačkom sudu u Zagrebu od 09. svibnja 2002. godine (str. 572-573 spisa), preslik Naloga Županijskog suda u zagrebu od 21. lipnja 2000. godine (str. 574-575 spisa), preslik dopisa PU zagrebačke prema Županijskom sudu u Zagrebu od 03. srpnja 2000. godine (str. 576 spisa), dopis Hrvatskog fonda za privatizaciju prema PU zagrebačkoj od 20. srpnja 2006. godine (str. 577-578 spisa), preslik Ugovora o kupoprodaji dionica društva "Rastovac" d.d. Tisno sklopljen između "Slavoinvest" d.d. Osijek i "B.R.I.M." d.o.o. Zagreb od 18. travnja 1999. godine (str. 579-581 spisa), preslik Punomoći Hrvatskog fonda za privatizaciju za Blaža Petrović od 14. travnja 1999. godine (str. 582 spisa), preslik Izvanredne glavne skupštine "Rastovac" d.d. od 17. svibnja 1999. godine uz zapisnik (str. 583-584 spisa), preslik Izvješća uprave o poslovnoj situaciji u dioničkom društvu "Rastovac" Tisno za 1999. godinu (str. 592-595 spisa), ugovor o ustupanju između Rastovca d.o.o. i Marijoz d.o.o. (str. 657 i 734 spisa), dopis Općine Tisno Hrvatskim šumama (str. 658 spisa), tužba tužitelja ŽDO-a protiv firme Rastovac d.d. s priložima (str. 659 do 683 spisa), sporazum između Brim d.o.o. i Rastovac d.d. (str. 729 do 731 spisa), ugovor o poslovnoj suradnji između Brim d.o.o. i Rastovac d.d. (str. 732 i 733 spisa), obavijest Ureda za prostorno uređenje (str. 750 spisa), zahtjev za kupnju zemljišta upućen Hrvatskim šumama od strane tvrtke Rastovac d.d. (str. 823 do 826 spisa), izjave o namirenju i zapisnici o sudskoj nagodbi (str. 829 do 906 spisa), zapisnici o sudskoj nagodbi zajedno s izjavama (str. 914 do 918 spisa), sudske nagodbe i izjave o namirenju (str. 934 do 1010 spisa), spis P-646/04 (str. 1060 do 1146 spisa), te odluka Hrvatskih šuma d.o.o. od dana 16. ožujka 2005. godine, povijesni izvadci iz sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu za tvrtke "Marijoz" d.o.o. i "Gambino" d.o.o. (str. 1165 do 1175 spisa).

Stranke nisu imale daljnjih prijedloga za dopunu dokaznog postupka.

Cijeneći sve u postupku izvedene dokaze, kako pojedinačno, a tako i u njihovoj ukupnosti sud je ocjene da u ovom postupku na nedvojben način nije dokazano da bi optuženici počinili utužena kaznena djela i to na način kako im se to stavlja na teret optužnicom ŽDO Šibenik.

Svjedok Joso Stegić u svom iskazu kojega je dao u istražnim dijelu postupka i na glavnoj raspravi naveo je da u inkriminirano vrijeme obavljao dužnost načelnika općine Tisno te mu je poznato da je nad poduzećem "Rastovac" vođen stečajni postupak, stečajni upravitelj da je bio Ivan Rude, odvjetnik u Šibenik s kojim je on kontaktirao. Stečajni upravitelj da ga je obavijestio da su ga Hrvatske šume izvijestile kako su temeljem sudske nagodbe prodali dio zemljišta u uvali Jazine površine oko 54.000 m² te njemu nije bilo jasno kako se može prodati velika količina zemljišta bez odluke upravnog i nadzornog odbora Hrvatskih šuma zbog čega se sastao s direktorom Hrvatskih šuma koji je bio iznenađen sklapanjem sudske nagode jer isti da nisu bili upoznati s ovim sudskim postupkom. O istom da je kontaktirao sa gosp. Kekelićem, upraviteljem Hrvatskih šuma u Šibeniku koji nije imao saznanja vezano za prodaju zemljišta na području Šibensko-kninske županije.

Svjedok Porin Lisičin u svom iskazu kojega je dao u istražnim dijelu postupka i na glavnoj raspravi naveo je da radi kao tajnik općine Tisno, a prije ovog zaposlenja da je radio kao direktor poduzeća "Rastovac". Vezano za prodaju zemljišta u uvali Jazine u vlasništvu hrvatskih šuma da je saznao od

načelnika općine Stegića koji je bio u kontaktu sa stečajnim upraviteljem Ivanom Rudom te ga je ovaj izvijestio o prodaji zemljišta Hrvatskih šuma poduzeću Blaža Petrovića i to sudskom nagodbom zbog čega su se obratili Hrvatskim šumama u Zagrebu, ministru Čobankoviću i moguće Hrvatskim šumama u Splitu.

Svjedok Josip Ćuzela u svom iskazu kojega je dao u istražnim dijelu postupka i na glavnoj raspravi naveo je da je jedno vrijeme bio predsjednik nadzornog odbora poduzeća "Rastovac" d.d., a kada je većinski vlasnik postao Blaž Petrović da više nije bio predsjednik već član nadzornog odbora te njemu ništa nije poznato o prodaji zemljišta Hrvatskih šuma u uvali Jazine.

Svjedok Jerko Stegić u svom iskazu kojega je dao u istražnim dijelu postupka i na glavnoj raspravi naveo je da je bio član nadzornog odbora poduzeća "Rastovac", o poslovanju poduzeća "Rastovac" mu nije poznato ništa i ništa mu nije poznato vezano za prodaju zemljišta "hrvatskih šuma u uvali Jazine.

Svjedok Branko Kekekić u svom iskazu kojega je dao u istražnim dijelu postupka i na glavnoj raspravi naveo je da je za prodaju parcele u vlasništvu Hrvatskih šuma u Tisnome prva saznanja dobio od načelnika općine Tisno Jose Stegića kada ga ovaj pita da li doista ne zna što se događa u Tisnom, isti mu nije konkretno rekao o čemu se radi da bi tek kasnije, mjesec dana poslije, saznao iz novinskih članaka. Njega da nitko iz Uprave šuma Split nije izvijestio vezano za prodaju zemljišta, s tim da ga uprava u Splitu nekada izvijesti o prodaji zemljišta, a nekada ne. To je ovisilo o njihovoj volji. U konkretnom slučaju da nisu izvijestili. a Ivicom Kodžomanom prije prodaje ovog zemljišta da nije razgovarao te je njegovo mišljenje da je njega Upravitelj šuma Split trebao izvijestiti što se događa na području njegove nadležnosti Šumarije Šibenik.

Na glavnoj raspravi je suviše toga naveo da mu je poznato da su Hrvatske šume sklapale sudske nagodbe, da mu nije da bi Nadzorni odbor Hrvatskih šuma imao bilo kakvu ulogu u sklapanju bilo koje sudske nagodbe te da misli da Nadzorni odbor nije sudjelovao u donošenju bilo koje sudske nagodbe te da je bila uobičajena praksa sklapanje sudske nagodbi u postupcima pred sudom.

Svjedok Ivan Leko u svom iskazu kojega je dao u istražnim dijelu postupka i na glavnoj raspravi naveo je da je bio upravitelj Uprave za šume Split od 1995. godine pa do 25. travnja 2005. godine kada je smijenjen zbog ovog događaja. Što se tiče bilo kakvih vođenja red sudom o tome da su se brinuli pravници zaposleni u hrvatskim šumama-Ispostavi Split, a u to vrijeme to su radili Ivica Kodžoman, Ivan Maršić, Ivana Jukić i Marija Hajdić. On bi od direktora dobio generalnu punomoć da može obavljati poslove na mjestu na kojem se nalazi, a na temelju te generalne punomoći da je dao punomoć svojoj pravnoj službi da vodi i brine se o svim pravnim problemima. Da su radili po zakonu utvrdile su razne inspekcije i kontrole iz Hrvatskih šuma i Zagreba, a da su oni našli kakve nepravilnosti on bi bio upozoren. Što se tiče suglasnosti Nadzornog odbora Hrvatskih šuma za otuđivanje nekretnina društva on nije znao, a niti je s tim bio upoznat jer ga nitko iz Zagreba nije na to upozorio, a da je znao za tu suglasnost da je treba probaviti da bi to zasigurno i učinio. On da osobe Blaž Petrović i Josip Stegić nikada nije upoznao. Koliko se može sjetiti za vrijeme dok je bio upravitelj Hrvatskih šuma podružnica Split da je bilo 70-80 nagodbi ovakve vrste koje su sklapane na način kao i ova i kod nijedne nisu nađene nepravilnosti. Kodžoman nije bio jedini pravnik u poduzeću nego su ti bile još tri osobe i sve su jednako radile. Koliko se on sjeća ni kod jedne od spomenutih nagodbi nije sudjelovao nadzorni odbor Hrvatskih šuma niti se od njih tražila posebna suglasnost. On da je iz Zagreba, kao i ostali upravitelji iz Hrvatske savjetovan da se rješavaju stari predmeti i da se ide na

nagodbe kako bi se to riješilo. Što se tiče izdavanja punomoći za sudske postupke da bi svaki od pravnik donio napisanu punomoć koju bi on potpisao i on u deset godina nikada od suda nije upozorena kako s potpisanim punomoćima nešto nije u redu. Svaki mjesec su se slala izvješća o radu u Zagreb i nikakvih primjedbi na rad nije bilo. U odnosu na Kodžomana isti da je trebao ići raditi u Zagreb, kao šef svih pravnih službi te je jedna od osoba koje su pisale Zakon o šumama i da svoj posao nije radio kako treba da nikad ne bi bio u kombinaciji za tako veliku funkciju. Na glavnoj raspravi je svjedok Ivan Leko naveo da su ga pravnici obavještavali poduzetim radnjama, da on nije ulazio u meritum predmeta jer za to nije bio kompetentan te da su mjesečno slali izvještaje u Zagreb o svim poduzetim poslovima odnosno izvješće o sklopljenim nagodbama, o pitanjima radnog prava te o uplaćivanju novca na račun uprave. Nadzorni odbor hrvatskih šuma da nikada nije sudjelovao u sudskim nagodbama. Procjena vrijednosti nekretnine se radila temeljem cijene Porezne uprave ili procjene sudskih vještaka.

Svjedok Ljerka Kobel u svom kojega je dala u istražnim dijelu postupka navela je da poznaje Kodžomana budući je bio rukovoditelj pravnog odjela pravne službe u hrvatskim šumama područje Split., a ona se nalazila na radnom mjestu rukovoditelja imovinskopravne službe u direkciji Hrvatskih šuma u Zagrebu. Prva saznanja o navedenoj nekretnini da je dobila od načelnika općine Tisno Jose Segića koji je sa svojim pravnikom Porinom napisao predstavku da se radi o bespravnom otuđenju sporne nekretnine te su u veljači 2005. godine došli i u direkciju Hrvatskih šuma. Ona da je tada znala da je šuma u vlasništvu Hrvatskih šuma, da je nagodbom prodana firmi "Gambino", a koju predstavlja Blaž Petrović. Navedena nekretnina je u gruntovnici bila upisana na Hrvatske šume. Nadalje da su oni znali da iz direkcije Hrvatskih šuma nije postojala nikakva specijalna punomoć i to iz imovinsko-pravne službe da se navedena nekretnina može otuđiti. Navedena je i dan danas šuma i ne može se potpasti pod građevinsko zemljište, a unutar te šume je auto kamp. Nadalje, ova svjedokinja je navela da je znala da Ivica Kodžoman ima generalnu punomoć za zastupanje Hrvatskih šuma koji su ih pohranjivali u sud i tako pristupali ročištu te zna da je isti dao izjavu na sudu da je firma "Gambito" vlasnik čitave čestice, odnosno priznao je tužbeni zahtjev što nije mogao napraviti bez specijalne punomoći. Poznato joj je da je firma "Gambito" u sklopu sudske nagodbe imala isplatiti nekakvih 3.000.000,00 kuna, sjeća se da je cijena bila 61 kunu po m², a radilo se o površini šume od preko 5 hektara. Poznato joj je da je od strane Hrvatskih šuma podnesen zahtjev za ponavljanje postupka i zahtjev za izdavanje privremene mjere te je državno odvjetništvo diglo tužbu protiv Hrvatskih šuma i "Gambita" radi utvrđivanja ništavosti navedene nagodbe.

Iz iskaza svjedoka Jozo Marinčića i Ivana Gegeca kojega su dali u istražnom dijelu postupka proizlazi da isti nemaju nikakvih saznanja o onome što je predmet ovog postupka

Svjedok Darko Beus u svojim iskazima koje je dao u istražnim dijelu postupka i na glavnoj raspravi naveo je kao predsjednik Uprave Hrvatskih šuma, a koju dužnost je obnašao u vrijeme utuženog događaja, o samom događaju saznao preko novinskog članka jer s obzirom na dužnost koju je obnašao nije ni bio upoznat s dotičnim predmetom, nego su za pojedine slučajeve bile nadležna pojedine Ispostave Uprave šuma. Konkretno on je stupio na dužnost predsjednika Uprave u mjesecu veljači 2004. godine, a puno predmeta je već bilo otvoreno i u pojedinim postupcima, tako da osobno nije ni mogao biti upoznat s konkretnim slučajem. Opt. Kodžoman nije imao specijalnu punomoć koju punomoć mora odobriti Nadzorni odbor Hrvatskih šuma Republike Hrvatske te da Uprava Hrvatskih šuma nije bila nadležna za otuđivanje vlasništva, odnosno vlasništva pojedinih nekretnina, pa tako i

hrvatskih šuma koje su u vlasništvu Republike Hrvatske, nego je za otuđivanje bio nadležan Nadzorni odbor Hrvatskih šuma koja ima ovlasti direktora Hrvatskih šuma koja bi to vrijeme njemu dala tzv. specijalnu punomoć, za zastupanje Hrvatskih šuma, a koju bi on potom prenosio na pojedine voditelje Uprava koji su u pojedinim predmetima. U konkretnom slučaju on da je trebao ovlastiti voditelja Uprave Hrvatskih šuma u Splitu, gospodina Ivana Leku, a on onda svoga pravnika kojeg pošalje u pojedini postupak, dakle ovdje konkretno sada optuženoga Ivicu Kodžomana. Ovo izdavanje specijalne punomoći od strane Nadzornog odbora bilo je regulirano izjavom o ustroju Hrvatskih šuma ili Zakonom o trgovačkim društvima. prije ovog događaja da je bilo sklapanja i drugih sudskih nagodbi te se ne može izjasniti da li su i za njih bile izdane tzv. specijalne punomoći jer se sve događalo prije njegova mandata. Svake godine bi se obavljala financijska revizija poslovanja Hrvatskih šuma koja potvrđuje da se radilo po računovodstvenim politikama i da prikazani rezultat prikazuje stvarno poslovanje Hrvatskih šuma, ali postoje i tzv. financijske, vanjske revizije, koje kontroliraju sve poslovanje i u Direkciji i u Podružnicama Uprava Hrvatskih šuma, ali njemu nije poznato da li je koja od obavljenih revizija što utvrdila, odnosno utvrdila kakove nepravilnosti vezano za ovaj događaj od 2004. godine. O nužnosti izdavanja specijalne punomoći od strane Uprave Hrvatskih šuma obavještavaju se rukovoditelji pojedinih Uprava, konkretno u ovome slučaju obaviješten je gospodin Leko, dakle, voditelj Uprave Hrvatskih šuma u Splitu, a on dalje ovlašćuje svoje pravnike da zastupaju pojedini predmet pred sudom.

Nadalje, ovaj svjedok je naveo da je istina da je kod njega bio gospodin Stegić, tada načelnik Općine Tisno, da se ne može izjasniti a li je od istog dobio saznanja vezano za sam događaj jer je ipak prošlo 8 godina, ali svakako da je o događaju saznao ili iz novina ili od njega. U odnosu na sudsku nagodbu koja je konkretno sklopljena dana 20. rujna 2004. godine pred Općinskim sudom u Zadru, gdje se, dakle, radi o sklapanju sudske nagodbe u vrijednosti od oko 1.800.000,00 kuna i gdje se radi o površini od 220.000 m² u naravi šuma, on da se ne može očitovati. Istina da je on potpisao punomoć od dana 16. srpnja 2004. godine koja prileži u sudskom spisu na str. 673 spisa te se radio o tzv. generalnoj punomoći jer nije bio ovlašten za izdavanje tzv. specijalne punomoći. Financijsko izvješće poslovanja Hrvatskih šuma za pojedinu godinu priprema Uprava društva. Pojedina financijska izvješća sastavljaju pojedine podružnice Hrvatskih šuma po kontima i konti nisu tako fino razdijeljeni da samo primaju novac sudske nagodbe, nego i rashode i prihode po različitim kontima, pa se gore u Zagrebu povlače svi ti konti pa tako dobivamo prihode i rashode Hrvatskih šuma d.o.o., a knjiže se gdje je vršena uplata. Dakle, nije posebno evidentirana da je to uplata iz neke posebne sudske nagodbe, nego se pojedini iznosi knjiže na konta na koja se moraju knjižiti. Financijsko godišnje izvješće bude na Nadzornom odboru i u konačnici ga kao takvo usvaja Skupština Hrvatske šume.

Svjedok Ivan Kreković u svojim iskazima koje je dao u istražnim dijelu postupka i na glavnoj raspravi naveo je kako je bio dioničar tvrtke "Rastovac", a koja je bila vlasnik kampa "Jazina". On nije čio za tvrtku "Ganbino", ali je čuo za Blaža Petrovića koji je na skupštini dioničara i njegova tvrtka "Brim" na prijedlog direktora izabrana za strateškog partnera firme "Rastovac" jer je firma bila u katastrofalnom financijskom stanju. Isto tako da je čuo za tvrtku "Morovnik", ali ne zna tko su bili vlasnici tvrtki "Morovnik" i "Gambina". Njemu da je bilo interesu da firma "Rastovac" preživi jer je stečajem izgubio dosta novca. Koliko zna zemljište u kampu je bilo označen brojem čest. zem. 1280/2 k.o. Tisno, a polovica ovog zemljišta pripadalo je Hrvatskim šumama te su istima bilo podnijeli ponudu za otkup parcele na kojoj je bio kamp, ali kako su u međuvremenu otišli u stečaj da taj posao nije realiziran. Što se dogodilo sa zemljištem nakon što je firma otišla u stečaj da ne zna.

Na glavnoj raspravi ovaj svjedok je nadaje naveo da je otkupljivanjem stekao vlasništvo tvrtke "Rastovac" na način da je od 99 dioničara otkupio njihove udjele preko jednog Javnog bilježnika u Vodicama te stekao vlasništvo od 48,3% dionica. U vlasništvu poduzeća 13% dionica je bilo vlasništvo Mirovinskog fonda, a koji su od njega tražili 250.000 DEM-a da može otkupiti njihove dionice tako da postane većinski vlasnik koji onda mogu mijenjati direktora, odnosno upravljačku strukturu. Ovo se sve događalo negdje od 1996. godine do 1998. godine. Što se tiče same sudske nagodbe koja je predmet ovog kaznenog postupka i onoga što se je događalo 2004. godine, njemu ništa nije poznato

Svjedokinja Moravka Lapov u svom iskazu kojega je dala na glavnoj raspravi navela je da je u vrijeme utuženog događaja radila na mjestu šefa računovodstva u "Hrvatskim šumama", a sada radi pri Upravi "Hrvatskih šuma" u Splitu na mjestu savjetnika, tako da je sa sada I. optuženim bila i radna kolegica. Kada bi nekakav iznos bio uplaćen, odnosno ušao u financije "Hrvatskih šuma", najprije se postavljalo pitanje odakle taj novac, a onda bi iz pravne službe dobili saznanja da je novac uplaćen temeljem sklopljene sudske nagodbe i uknjižbu uplata u knjigovodstvu "Hrvatskih šuma" temeljem sklopljenih sudskih nagodbi. Nakon toga bi se radila provjera vjerodostojnosti dokumenta, odnosno je li sudska nagodba sklopljena prema važećim propisima, odnosno je li ovjerena s pečatom suda i potpisima odgovornih osoba mislim dakle na odgovorne osobe u "Hrvatskim šumama". "Hrvatske šume" su imale 2 žiro računa, jedan žiro račun se odnosio na tekuće, redovno poslovanje, a drugi račun je bio račun prihoda te bi se novac od sklopljene sudske nagodbe najprije uplaćivao na žiro račun za prihode, odakle se na kraju dana, a sukladno ugovoru koji je bio sklopljen s FINA-om, taj novac preusmjeravao na žiro račun Uprave Šuma Split, a ostali dio na Direkciju u Zagrebu. U poslovne knjige "Hrvatskih šuma" je bilo evidentirana sudska nagodba na način da se je povećalo ili unijelo u knjige vrijednost zemljišta iz sudske nagodbe, i onda bi isknjižili to zemljište i evidentirali prihod od prodaje imovine. "Hrvatske šume" bile su organizirane na način da je postojalo 16 organizacijskih cjelina ili uprava koje su svaka 3 mjeseca svoje podatke dostavljali Direkciji "Hrvatskih šuma" u Zagrebu koja je radila konačni obračun i radila završni račun prema vanjskim subjektima, prema Poreznoj upravi, prema Vladi Republike Hrvatske itd. U izvješću se nije decidirano navodilo primjerice da je nekakav iznos uplaćen od sudske nagodbe, ali se iz poslovnih izvješća putem konta to moglo jasno razabrati, primjerice moglo se jasno vidjeti da je neki prihod od prodaje imovine. Suviše toga i posao revizorske kuće koja u nekim segmentima može provjeravati dokumentaciju i izvore tih uplata, odnosno prihoda, i koliko je njoj poznato nikada prilikom tih tzv. kontrola nije bilo nikakvih problema. Ona kao djelatnica financija, odnosno računovodstva ne bi ni znala za činjenicu da je sklopljena neka sudska nagodba dok nije izvršena uplata.

Svjedok Marija Hajdić u svom iskazu kojega je dala na glavnoj raspravi navela je da je u Hrvatskim šumama bila zaposlena od 2002. godine pa do 2006. godine te je radila u Upravi šuma Split, kao stručni suradnik za pravne poslove, a sada optuženi Kodžoman joj je bio šef. Uprava šuma u Splitu najveća je u Hrvatskoj, ima brojne šumarije s velikim brojem sudskih predmeta, pa kao pripravnica koja nije imala položen pravosudni ispit to nije ni mogla zastupati predmete pred sudom, odnosno po prirodi stvari sada optuženi Kodžoman kao šef je bio zadužen za predmete gdje su bili veće vrijednosti predmeta spora, kao i na složenijim predmetima. Što se tiče predmeta koji se navodi u činjeničnom opisu optužnog akta, a zbog čega se i vodi ovaj kazneni postupak, nije bila direktno upoznata s tim, ali je nekakva saznanja imala tako usput da je čula od drugih uposlenika vezano za koji se sada vodi kazneni postupak protiv optuženika. Poznato joj je da su pred sudom u Šibeniku ili Tisnome sklapale

nagodbe vezano za vikendice na području Jadrije i to nagodbe za zemljište koje je pripadalo Hrvatskim šumama, a na kojima su izgrađene vikendice. Isto tako poznato joj je da su se sklapale nagodbe u okolici Šibenika, odnosno zaleđe, sela oko Šibenika, primjerice gdje su stranke imale sagrađene nekakve objekte, kuće na državnom zemljištu, pa su putem instituta dosjelošti dokazivali svoje vlasništvo. Uvijek u predmetima gdje su po stanju spisa vidjeli da će "izgubiti parnicu", išlo se na sklapanje sudske nagodbe da bi se barem na neki način mogla dobiti naknada za zemljište. U postupcima pred sudovima su zastupali "Hrvatske šume" na temelju punomoći koja bi bila potpisana od upravitelja Uprave šuma u Splitu, u ovome periodu gospodina Leke, i na temelju te punomoći koja je izdana za određeni predmet, ona da je osobno zastupala Hrvatske šume u nekom predmetu kao pravnik, ta je punomoć bila dostatna za zaključivanje sudske nagodbe te u niti jednom slučaju Nadzorni odbor nije dao suglasnost za sklapanje sudskih nagodbi te je sklapanje nagodbi pred sudom bilo nešto uobičajeno te u vremenu u kojem je bila zaposlena u Hrvatskim šumama Uprave u Splitu da je zaključeno negdje 70 do 80 sudskih nagodbi među kojima nije bilo suštinske razlike.

Iz tužbe koju je podnio tužitelj "MOROVNIK" d.d. Zagreb razvidi je da je tužen "HRVATSKE ŠUME" d.d. Zagreb radi utvrđena prava vlasništva dijela čest. zem. 1280/2 Z:U: 4573 k.o. Tisno, a koji postupak je pokrenut pred Općinskim sudom u Zagrebu pod posl. brojem P-8573/03 pa nakon što se taj sud oglasio mjesno nenadležnim rješenjem od dana 02. siječnja 2004. godine predmet je ustupljen Općinskom sudu u Šibeniku, kao mjesno nadležnom sudu.

Rješenjem Općinskog suda u Šibeniku br. Z-4480/04 određena je zabilježba spora broj P-646/04 Općinskog suda u Šibeniku na čest. zem. 1280/2 Z.U. 4573 k.o. Tisno.

Iz ugovora o ustupanju između "RASTOVAC" d.d. Tisno (kao ustupitelja) i MARIJOZ d.o.o. (kao primatelja), a koji ugovor je zaključen dana 29. rujna 2009. godine razvidno je da stranke suglasno utvrđuju da je ustupitelj vlasnik auto campa Jazina u Tisnome, a koji kamp leći na dijelu zemljišta u vlasništvu ustupitelja, na dijelu općinskog zemljišta i dijelu zemljišta u vlasništvu poduzeća Hrvatske šume. Ugovorom je nadalje definirano da je ustupitelj na dijelu zemljišta u vlasništvu Hrvatske šume čest. b. 1280 k.o. Tisno izgradio mini golf, odbojkaško igralište, ugostiteljski objekt, staze i sl. te jedan dio te parcele priveo turističko-ugostiteljskoj svrsi.

Iz izvotka iz zemljišne knjige od dana 31. siječnja 2003. godine razvidno je da je kao vlasnik nekretnine čest. zem. 1280/2 k.o. Tisno upisan "Hrvatske šume", Uprava šuma Split, Šumarija Šibenik.

Iz dopisa "Geodezija ŠIMBENIK" d. o.o. Šibenik od dana 14. veljače 2002. godine razvidno je da površina dijela parcele predviđenih za cijepanje u prijavnom listu od 27. kolovoza 2001. godine iznosi dio 1280 k.o. Tisno u površini od 54270 m²., a dio parcele 1280 ko. Tisno priveden korištenju kapa iznosi 4075 m².

Iz obavijesti Ureda državne uprave u Šibensko-kninskoj županiji od dana 01. listopada 2001. godine (redni broj 30 spisa) razvidno je da je zemljište kat. oznake 1280 k.o. Tisno dana 16. listopada 1990. godine se nalazilo u obuhvatu Odluke o građevinskom zemljištu Murter-Pirovac.

Iz pismene procjene vrijednosti nekretnine i to dijela čest. zem. 1280/2 k.o. Tisno, a koji je izrađen do strane stalnog sudskog vještaka za građevinarstvo iz veljače 2004. godine proizlazi da je vrijednost iste nekretnine po ovom vještaku iznosila 105.562,50 eura ili 807.553,12 kuna.

Iz prijavnog lista Katastar Šibenik od dana 18. listopada 2002. godine (redni broj 46-48 pisa) razvidno je da je čest. oznake čest. zem. 1280 k.o. Tisno cijepana na čest. zem. 1280/1 i 1280/2 k.o. Tisno.

Iz sudske nagodbe koja je zaključena dana 12. studenoga 2004. godine (redni broj 52 spisa) pred Općinskim sudom u Šibeniku razvidno je da je tuženik "Hrvatske šume" zastupan po Ivici Kodžomanu priznao tužitelju "Gambino" d.o.o. da je vlasnik čest. zem. 1280/2 Z.U. 4573 K. O. Tisno te se tužitelj obvezuje da u roku od 120 dana isplati tuženiku iznos od 3.292.688,50 kuna. Rješenjem Općinskog suda u Tisnome br. P-646/04 od dana 18. listopada 2004. godine ispravljen je zapisnik-nagodba na način da umjesto "12. 11. 2004. godine" treba da stoji "12.10.2004. godine".

Iz dopisa "Hrvatske šume" od dana 14. veljače 2005. godine proizlazi da su pozvali svoju podružnicu Split da u roku od 5 dana dostave pisano i argumentirano očitovanje te da se prilože specijalnu punomoć temeljem koje je punomoćniku iz sudske nagodbe dano izričito ovlaštenje za sklapanje sudske nagodbe, a što je podružnica Split i učinila podneskom od dana 18. veljače 2005. godine (redni broj 69-71 spisa);

Rješenjem Općinskog suda u Šibeniku br. P-456/05 od dana 18. veljače 2005. godine (redni broj 74 spisa) određena je privremena mjera nenovčanog potraživanja na nekretnini čest- zem. 1280/2 Z.U.1573. k.o. Tisno, a sve temeljem tužbe koju je ŽDO Šibenik, Građansko upravni odjel podnio dana 17. veljače 2005. godine, odnosno parničnog postupka koji se vodio pod posl. brojem P-456/05 (redni broj 84-86 spisa).

Iz preslika generalne punomoći "Hrvatske šume" Uprava šuma Split od dana 14. prosinca 1998. godine (redni broj 83 spisa) proizlazi da se ovlašćuju Ivica Kodžoman i Ivan Jukić da zastupaju Hrvatske šume u svim postupcima koji se vode pred Općinskim sudom u Šibeniku.

Iz zapisnika o utvrđivanju činjeničnog i pravnog stanja u kojima je sklopljena sudska nagodba (redni broj 128-142 spisa), a koji zapisnik je sastavljen dana 17. ožujka 2005. godine ispred "Hrvatske šume" te njezinog zaključka proizlazi da punomoćnik Ivica Kodžoman nije imao izričito ovlaštenje za zaključenje sudske nagodbe pred Općinskim sudom u Šibeniku te da je Uprava šuma Podružnica Split zaobišla važeće propise i pravila o prodaji nekretnina te je simuliranom pravnim poslom, a bez prethodnog odobrenja direktora i Nadzornog odbora Hrvatskih šuma d.o.o. Zagreb izvršila prodaju nekretnina.

Iz dopisa "Hrvatske šume" d.o.o. od dana 25. veljače 2004. godine (redni broj 153 spisa) proizlazi da je dat nalog podružnicama Uprava šuma da se podružnice obvezuju predložiti nekretnine koje su u vlasništvu "Hrvatske šume" koje su izvan uporabe i koje mogu biti predmet najma, zakupa i eventualne prodaje. s tim daje naznačeno da nekretnine i to šume bez obzira nalaze li se unutar ili izvan granica građevinskog područja te zemljišta izvan građevinskog područja ne mogu biti predmet zakupa, najma i prodaje.

Iz točke III odluke o izmjeni izjave o ustroju i promjeni funkcije ovlaštene osobe društva HRVATSKE ŠUME d.o.o. od dana 22. srpnja 2004. godine (redni broj 159-167 spisa) proizlazi da Uprava društva ne može bez prethodne suglasnosti Nadzornog odbora donosi odluke, odnosno poduzimati pravne radnje ukoliko vrijednost nabave roba, usluga i radove premašuje 1.000.000,00 kuna., odnosno pribavljanje, otuđivanje i opterećivanje nekretnina društva, osim zakupa i najma nekretnina u trajanju od četiri (4) godine.

Iz ugovora o koncesiji na pomorskom dobru zaključenog između Županijske skupštine šibensko-kninske županije (kao davatelja koncesije) i trgovačkog društva "Rastovac" (kao ovlaštenik koncesije) zaključenog dana 28. srpnja 1998. godine proizlazi daje pomorsko dobro koji je predmet ugovora plaža koja je položena na dijelu čest zem. 1280 i 1255/35 k.o. Tisno ukupne površine 3.390 m².

Iz Odluke "Hrvatske šume" d.o.o. Zagreb od dana 16. ožujka 2005. godine (redni broj 180 spisa) proizlazi da se utvrđuje da su voditelji uprava šuma podružnica i sudskom registru trgovačkog suda upisani kao voditelji i zastupnici Podružnica koji zastupaju osnivača i pojedinačno i samostalno te voditelji UŠP mogu bez posebne punomoći Uprave društva poduzimati između ostalog slijedeće poslove: pribavljati, otuđivati i opterećivati nekretnine društva te sklopiti nagodbu, otuđiti ili opteretiti nekretninu Društva, a u drugim slučajevima, sklopiti nagodbu čija vrijednost prelazi 500.000,00 kuna.

Iz Odluke "Hrvatske šume" d.o.o. Zagreb od dana 12. travnja 2005. godine (redni broj 182 spisa) proizlazi da je Ivici Kodžomanu uručen otkaz ugovora o radu uvjetovanim skrivljenim ponašanjem radnika.

Iz punomoći "Hrvatske šume" d.o.o. Zagreb od dana 10. travnja 2002. godine i 16. srpnja 2004. godine (redni broj 197-198 spisa) proizlazi da je Ivanu Leki ovlašten da zastupa organizacijski dio Društva-Uprava šuma Split u vođenju poslova društva i u granicama poslova koje upravitelj šuma obavlja sukladno općim i pojedinačnim aktima društva.

Iz dopisa Ministarstva pravosuđa, Uprave za građansko pravo od dana 03. veljače 1999. godine (redni broj 825 spisa) proizlazi da je nekretnina čest. zem. 1280/2 k.o- Tisno nalazi unutar obuhvata granica građevinskog područja te je javno poduzeće "Hrvatske šume" vlasnik neizgrađenog građevinskog područja koje je takvim postalo prije 16. listopada 1990. godine.

Nepravomoćnom presudom Općinskog suda u Šibeniku, Stalna služba u Tisnom br. P-127/09 od dana 07. travnja 2010. godine utvrđeno je da je Republika Hrvatska vlasnik čest. zem. 1280/2 Z.U. 4573 K.O. Tisno, u naravi šuma, površine 53.127 m².

Na temelju rezultata provedenog dokaznog postupka sud je, a kako je to već uvodno istaknuo, ocjene da na nedvojben način nije dokazano da je I) opt. Ivica Kodžoman kao odgovorna osoba u pravnoj osobi "Hrvatske šume" podružnica Split s ciljem pribavljanja znatne imovinske koristi za drugu pravnu osobu "Morovnik" d.o.o. Zagreb grubo prekršio zakon i pravila poslovanja glede uporabe i upravljanja imovinom pribavivši drugoj pravnoj osobi takovu korist, te preinačenu javnu ispravu uporabio kao pravu, a II) opt. Blažo Petrović kao punomoćnik tvrtke "Gambino" s namjerom potakao I) opt. Ivicu Kodžomana da kao odgovorna osoba u u navedenoj pravnoj osobi s ciljem

pribavljanja znatne protupravne imovinske koristi za drugu pravnu osobu grubo prekrši zakon i pravila poslovanja glede uporabe i upravljanja imovinom i pribavio joj takovu korist.

Ono što u ovom postupku nije sporno jeste da je I) opt. Ivica Kodžoman kroz utuženo razdoblje bio djelatnik javnog poduzeća "Hrvatske Šume-Podružnica Split gdje je radio kao rukovoditelj pravnog, kadrovske i općeg odjela, kao što je nesporno da je I) optuženi Kodžoman i Ivana Jukić temeljem generalne punomoći koja je bila potpisana od strane upravitelja Uprave Šuma Split bili ovlaštenici zastupanja "Hrvatske šume" –Uprava šuma Split u svim postupcima koji se vode pred Općinskim sudom u Šibeniku, a kako to proizlazi iz generalne punomoći od dana 14. prosinca 1998. godine. Isto tako, među strankama je neprijeporna činjenica da je I) opt. Ivica Kodžoman temeljem te iste punomoći u parnici koja se vodila pred Općinskim sudom u Šibeniku pod brojem P-646/04 povodom tužbe tvrtke Morovnik d.o.o. Zagreb radi utvrđenja prava vlasništva na dijelu čest. zem. 1280/2 Z.U.4573 K.O.Tisno i to na ročištu glavne rasprave 12. listopada 2004. godine sklopio sudsku nagodbu kojom je tvrtki Gambino priznao temeljem uređenog tužbenog zahtjeva vlasništvo na cijeloj čest.zem. u površini od 53 127 m².

Isto tako, po ocjeni ovog suda neprijeporno je da je odredbom čl. 22. st. 2. Odluke o izmjeni izjave o ustroju i promjeni funkcije ovlaštene osobe društva Hrvatske šume d.o.o. se ne mogu pribavljati, otuđivati i opterećivati nekretnine društva bez prethodne suglasnosti Nadzornog odbora, a kako je to u svom iskazu navodio i saslušani svjedok Darko Beus koji je u vrijeme utuženog događaja bio predsjednik Uprave "Hrvatske šume" Zagreb.

Međutim, cijeneći obranu I) opt. Kodžomana te iskaze svjedoka Ivana Leke i Marije Hajdić, djelatnika Uprave šuma Split neprijeporno je da je su u ovom postupku svjedokinja Marija Hajdić i I) opt. Ivica Kodžoman kao punomoćnici "Hrvatskih šuma" temeljem valjano izdane punomoći za zastupanje sklopili čitav niz sudskih nagodbi sličnog sadržaja, a što sud utvrđuje temeljem preslika sudskih nagodbi zaključenih pred Općinskim sudovima u Šibeniku, Makarskoj, Imotskom i Pločama te je kod takvog stanja stvari logično očekivati da nakon niza parničnih postupaka koji su završili sklapanjem sudskih nagodbi "Hrvatske šume" u jednom trenutku reagirati i upozoriti upravitelja Uprave šuma Split Ivana Leku, a ovaj potom i I) opt. Kodžomana da takvo postupanje ne odobravaju i da je ono protivno normativnim aktima i interesima "Hrvatskih šuma". Dok god takvog upozorenja nema onda se nije ni moglo očekivati od strane opt. Kodžomana da promijeni način postupanja koji je očigledno od strane "Hrvatskih šuma" bio toleriran. Sve ovo je propustio učiniti poslodavac I) opt. Kodžomana, a što je u konačnici imalo za posljedicu da se poništava odluka o izvanrednom otkazu o radu opt. Ivica Kodžomana što nije bilo bez značaja za utvrđivanje kaznene odgovornosti istog.

U prilog ovakovoj ocjeni suda idu, nadalje, i oni iskazi svjedoka Leke i Hajdić koji navode da su temeljem izdane generalne punomoći zaključili sigurno 70-80 sudskih nagodbi, da u niti jednom predmetu Nadzorni odbor nije dao suglasnost za sklapanje sudskih nagodbi te je po ocjeni suda nelogično da Nadzorni odbor nije reagirao kraj svih kontrola i inspekcija koje su provedene u Upravi šuma Split te i nakon toga nitko od mjerodavnih nije reagirao. U ovom dijelu sud se posebno referirao na iskaz svjedokinje Moravka Lapov koja je u vrijeme utuženog događaja radila na mjestu šefa računovodstva u "Hrvatskim šumama" i temeljem kojeg iskaza sud utvrđuje da bi nakon sklopljene sudske nagodbe i uknjižbe uplate u knjigovodstvu "Hrvatskih šuma" i to temeljem sklopljenih sudskih nagodbi radila provjera vjerodostojnosti dokumenta, odnosno je li sudska nagodba sklopljena prema

važecim propisima, da li je ovjerena s pečatom suda i potpisima odgovornih osoba u "Hrvatskim šumama" te bi se u poslovne knjige "Hrvatskih šuma" evidentirana sudska nagodba na način da se je povećalo ili unijelo u knjige vrijednost zemljišta iz sudske nagodbe, i onda bi isknjižili to zemljište i evidentirali prihod od prodaje imovine te iako se u izvješću ne bi decidirano navodilo da je iznos uplaćen od sudske nagodbe, ali da se iz poslovnih izvješća putem konta to moglo jasno razabrati, odnosno da je neki prihod od prodaje imovine, a što su sve mogle utvrditi i revizorske kuće. Već iz ovog iskaza sud dodatno utvrđuje da je direkcija "Hrvatskih šuma" bila upoznata s činjenicom da se pred sudovima zaključuju sudske nagodbe i to u velikom broju i pored te činjenice isti nisu reagirali te nisu ispuštali tzv. "specijalnu punomoć" već su očito bez pogovora prihvaćali takvo stanje na terenu.

Nadalje, I) opt. Ivici Kodžomanu se stavlja na teret da bi radi realizacije krajnjeg cilja predao sudu preinačenu Obavijest Ureda državne uprave u Šibensko-kninskoj županiji od 01.10.2001. u kojoj neistinito prikazano da se predmetna čestica na dan 16.10.1990. nalazila unutar granica građevinskog područja i time da bi počinio kazneno djelo protiv vjerodostojnosti isprava označeno u čl. 311. st. 2. i 1. KZ/97, a kažnjivo po čl. 311. st. 2. KZ/97, a štosud nije utvrdio temeljem izvedenih dokaza.

Činjenica jeste da optužba svoj optužni akt temelji između ostalog i na citiranoj obavijesti Ureda državne uprave u Šibensko-kninskoj županiji od dana 01. listopada 2001. godine (redni broj 30 spisa) razvidno je da je zemljište kat. oznake 1280 k.o. Tisno dana 16. listopada 1990. godine se nalazilo u obuhvatu Odluke o građevinskom zemljištu Murter-Pirovac, a koja nekretnina je temeljem prijavnog lista Katastar Šibenik od dana 18. listopada 2002. godine (redni broj 46-48 spisa) cijepana na dvije nekretnine katastarskih oznaka čest. zem. 1280/1 i 1280/2 k.o. Tisno te se iz ovakvih dokaza jedino logično zaključuje da nema dokaza da bi predmetna obavijest od dana 01. listopada 2001. godine, a za koju optužba tvrdi da je preinačena, upravo I) opt. Kodžoman tu istu preinačenu javnu ispravu uporabio kao pravu jer nedostaje subjektivni element ovog kaznenog djela, odnosno svijest počinitelja da preinačenu javnu ispravu uporabi kao pravu. Imajući u vidu kada je donesena obavijest i kada je zaključena sudska nagodba, a radi se razdoblju od više od dvije godine logično se postavlja pitanje koji je pravni interes I) opt. Kodžomana da tako postupi te se ne može prihvatiti navodi optužbe da bi takovim postupanjem I) opt. Kodžoman pribavio pravnoj osobi "Gambito" takovu korist uporabivši u sudskom postupku preinačenu javnu ispravu.

Kraj ovakvog utvrđenog činjeničnog stanja sud je nadalje ocjene da ničim u postupku nije dokazano da bi II) opt. Blažo Petrović kao punomoćnik tvrtke "Gambito" u više navrata nagovarao i nagovorio I) opt. Kodžomana da kroz formu sudske nagodbe koju će sklopiti pred sudom prizna vlasništvo čest.zem.1280/2 tvrtki "Gambino" za cijelo i to u površini od 53.127 m², uz obvezu da "Gambino" isplati određeni novčani iznos Hrvatskim šumama i da bi time počinio kazneno djelo poticanja na počinjenje kaznenog djela zlouporabe ovlasti u gospodarskom poslovanju označeno u čl. 37. st. 1. u vezi čl. 292. st. 2. i 1 KZ/97, kažnjivo po čl. 292. st. 2. KZ/97.

Sud u cijelosti prihvaća logičnom i istinitom obranu II Opt. Blaža petkovića kada navodi da je u postupcima koji su vođeni pred sudom u Šibeniku na strani tvrtke "Gambino" punomoćnik bio Damir Galetović, pa kako on nije mogao pristupiti to je angažirao svoga zamjenika u Šibeniku, odvjetnika Šimu Mrdežu, iako je odvjetnik Galetović i dalje bio upoznat s navedenim predmetom, odnosno odvjetniku Mrdeži pismenim putem davao naputke o postupanju te da je njegova nazočnost sklapanju sudske nagodbe u stvari bila čista slučajnost da nastupi kao punomoćnik tvrtke "Gambino" jer njegov odvjetnik iz Zagreba Dražen Delač bio spriječen nazočiti tome ročištu, zbog čega je on osobno bio

nazočan, a što bi opet bilo u suglasju s punomoći koju mu je direktorica Mirjana Petrović potpisala dana 22. rujna 2004. godine, dakle, 20-tak dana prije nego što je zaključena sudska nagodba pred ovim sudom pa kraj ovakovog utvrđenog stanja po ocjeni suda nije dokazano na koji način i u koje vrijeme bi II) opt. Petrović poticao I) opt. Kodžomana na počinjenje kaznenog djela iz čl. 292. st. 2. i 1. KZ/97, a kažnjivo po čl. 292. st. 2. KZ/97

Podredno valja istaći da je nepravomoćnom presudom Općinskog suda u Šibeniku, Stalna služba u Tisnom br. P-127/09 od dana 07. travnja 2010. godine utvrđeno da je Republika Hrvatska vlasnik čest. zem. 1280/2 Z.U. 4573 K.O. Tisno, u naravi šuma, površine 53.127 m², a koji predmet se do zaključena glavne rasprave u ovom postupku, nalazio u žalbenom postupku pred Županijskim sudom u Šibeniku pa temeljem gornjeg utvrđenja ničim nije dokazano da bi I) opt. Ivica Kodžoman za tvrtku "Gambito" svojim postupanjem pribavio imovinsku korist za iznos od 3.292.688,50 kuna, a kako mu se to stavlja na teret.

Slijedom toga, a kako je sud ocjene da u ovom postupku na nedvojben način nije dokazano da bi se u ponašanju I) opt. Ivica Kodžomana ostvarila sva bitna obilježja u stjecaju dva kaznena djela i to kazneno djelo protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja zlouporabom ovlasti u gospodarskom poslovanju, označeno u čl. 292. st. 2. i 1. KZ/97, a kažnjivo po čl. 292. st. 2. KZ/97, te kazneno djelo protiv vjerodostojnosti isprava označeno u čl. 311. st. 2. i 1. KZ/97, a kažnjivo po čl. 311. st. 2. KZ/97, a u ponašanju II) opt. Blaža Petrović kazneno djelo poticanja na počinjenje kaznenog djela zlouporabe ovlasti u gospodarskom poslovanju označeno u čl. 37. st. 1. u vezi čl. 292. st. 2. i 1. KZ/97, kažnjivo po čl. 292. st. 2. KZ/97 to ih je za ista temeljem čl. 354. st. 1. toč. 3. ZKP/97 oslobodio od optužbe.

Temeljem čl. 123. st. 1. ZKP/97 sud je optuženike oslobodio plaćanja troška kaznenog postupka, koji padaju na teret proračunskih sredstava ovoga suda, a što je rezultat oslobađajuće presude.

U Šibeniku, dana 25. studenoga 2013. godine.

ZAPISNIČAR

Ivana Gubić, v.r

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Maja Šupe Makon, v.r.

Temeljem naredbe predsjednice Općinskog suda u Šibeniku br. 50-Su 453/2014 od dana 08. travnja 2014. godine pismeni otpisak presude s obrazloženjem izradio sudac Sacha Borak.

SUDAC

Sacha Borak, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 dana od dana prijema pismenog otpisaka iste.

Žalba se podnosi ovom sudu za Županijski sud u Šibeniku, pismeno u dovoljnom broju primjeraka.

DN-a:

1. ŽDO Šibenik;
2. I) opt. Ivica Kodžoman;
3. II) opt. Blažo Petrović;
4. branitelj I) opt. Branimir Zmijanović, odvjetnik u Šibeniku;
5. braniteljica II) opt. Mirela Mandić Komar, odvjetnica u Šibeniku;